

Hadis Dersleri

06.05.2015

Esselamu Aleykum ve Rahmetullah

Eûzübillâhimine'ş-şeytâni'r-racim Bismillâhirrahmânirrahim.

Vesselatu Vesselamu ala Resuluna Muhammedin Seyyidel evvelin vel ahirin.

Medet Ya Resulullah, Medet ya Sadat-ı Ashab-ı Resulullah, Medet ya Meşayihina, Şeyh Muhammed Nazım el Hakkani, destur.

Gale Resulullah(s.a.v.)

Efendimiz (s.a.v) Hadis-i Şerif'inde buyuruyor:

ZEMZEM SUYU

٤٥٤١ - مَاءُ زَمَزَمَ لِمَا شَرِبَ لَهُ فَإِنْ شَرِبْتَهُ تَسْتَشْفِي بِهِ شِفَاكَ اللَّهُ وَإِنْ شَرِبْتَهُ مُسْتَعِيدًا أَعَاذَكَ اللَّهُ وَإِنْ شَرِبْتَهُ لِيَقْطَعَ ظَمَاكَ قَطَعَهُ* (ك عن ابن عباس)

“Zemzem suyu ne için içilirse ona şifadır. Şifa maksadıyla içersen Allah sana şifa verir. Kötülüklerden Allah'a sığınmak maksadıyla içersen, Allah seni korur. Susuzluğunu gidermek için içersen, onu içtiğinde suya kanarsın.” :

Zemzem suyu mübarektir. Dünyanın en mübarek suyu zemzem suyudur, şifadır. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bize her şeyi güzel gösteriyor. Bize şifayı da gösteriyor. Ne gibi hastalıklar varsa zemzemin faydası olur. Zemzemin bir damlasını bir litre suya koysan aynen tesir ediyor. Onun çünkü özel bir yaratılışı var. Allah Azze ve Celle vermiş onu. Onu dediğimiz gibi azar azar da koysanız gene şifa olur. Ne gibi maksatlarınız varsa da hâsıl olur.

HER DERDE ŞİFA

٤٥٤٢ - مَاءُ زَمَزَمَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ* (الديلمي عن صفية)

“Zemzem suyu her derde şifadır.” :

Zemzem hem zahiri hem batını hastalıklara şifadır. Bazı insanlar kötü huylara mübteladır. Kötü huylardan da kötü alışkanlıklardan da kurtarır. Ona devam etsinler, Allah'ın izniyle bir şey kalmaz.

RESUL

٤٥٤٤ - مائة ألفٍ وأربعةٌ وعشرون ألفاً الرُّسُلُ مِنْ ذَلِكَ ثَلَاثُمِائَةٍ وَخَمْسَةَ
عَشَرَ جَمًّا غَيْرًا* (حم حب طب ك ق وابن مردويه في الاسماء عن ابى امامة قال قلت
يا رسول الله كم عدة الانبياء قال فذكره)

“Peygamberlerin sayısı yüz yirmi dört bindir. Bunlardan Resul olanlar üç yüz on beştir.” :

Yani Adem Aleyhisselam’dan Peygamber Efendimiz’in (s.a.v.) zamanına kadar 124.000 Peygamber gelmiştir. Onların dereceleri var. Allah (c.c.) 300’üne kitap indirmiş. Bazılarına on sayfa, bazılarına yüz sayfa, bazılarına bin sayfa, bazılarına on bin sayfa inmiş. Kur’an’ı Kerim onların sonuncusudur.

Kitap inen Peygamberlere de Resul derler. Peygamberler, Resul olanların kitaplarına uyar. 124.000 Peygamber gelmiştir. Onların adedi üzerine de şimdi Ümmet-i Muhammed’in arasında 124.000 Veliullah, evliya var. Onlar eksik olmaz. Biri gidince hemen onun yerine başkası geliyor.

DÜNYANIN BÜYÜKLÜĞÜ

٤٥٤٥ - مَا الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ إِلَى الْيَمِّ فَادْخَلَ
أَصْبَعَهُ فِيهِ فَمَا خَرَجَ مِنْهُ فَهُوَ الدُّنْيَا* (ك عن املستورد)

“Ahirete oranla dünyanın büyüklüğü şu kadardır: Biriniz denize gider, parmağını içine sokar. Oradan çıkardığı bulaşıklığı kadardır.” :

Yani parmağını suya sokunca eline ne kadar su bulaşırsa, ahirete oranla dünya o kadardır. Yani bütün dünya bir hiç kadardır. İnsanlar dünyaya tamah ediyor. Esas ahirete tamah edin. Burada hiçbir şey yok. Parmağını suya sokup çıkardın mı ne kadar kalır? Ne doyurur ne susuzluğunu giderir.

KABİR EHLİ

٤٥٤٦ - مَا الْمَيِّتُ فِي قَبْرِهِ إِلَّا شِبْهُ الْغَرِيقِ الْمُتَغَوِّثِ يَنْتَظِرُ دَعْوَةَ مَنْ
أَبٍ أَوْ أُمَّ أَوْ وَلَدٍ أَوْ صَدِيقٍ ثِقَةٍ فَإِذَا لَحِقَتْهُ كَانَ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا
فِيهَا وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُدْخِلُ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ مِنْ دُعَاءِ أَهْلِ الدُّنْيَا أَمْثَالَ
الْجِبَالِ وَإِنَّ هَدِيَّةَ الْأَحْيَاءِ إِلَى الْأَمْوَاتِ الْإِسْتِغْفَارُ لَهُمْ وَالصَّدَقَةُ عَنْهُمْ*
(الدَّيْلَمِيُّ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ)

“Kabirdeki ölü, boğulmakta olup da imdat bekleyen kişi gibidir.” : O daracak yerde artık amel edemez. Ona yemek versen alamaz. O başka bir şey bekliyor.

“Daima babadan, anneden, evlattan ya da arkadaştan hayırlı dualar beklemektedir. Bu dua ona eriştiği zaman, onun için bütün dünya ve içindekilerden daha hayırlı olur.” : Meyyite dünyaları vermiş gibi olursun. Bir Fatıha okusan, bir salavat getirsen; ne yaparsan yap, o kadar kıymetlidir. Onun için dünyalar kadar kıymetlidir.

“Allah Azze ve Celle, kabir ehline dünya ehli tarafından yapılan duaları, dağlar haline getirip kabre öyle sokar. **Dirilerin ölümlere gönderecekleri en büyük hediye, onlar için Allah’tan rahmet dilemek, bir de onlar namına sadaka vermektir.**” : Yani ölüye para versen fayda etmez ama sadaka olarak verilen para fayda eder. Hayır hasenatı onun yerine yapınca, o sadakayı verince, Allah Azze ve Celle onlara dağlar gibi hediyeler verir.

İşte bunlar Peygamber Efendimiz’in (s.a.v.) öğrettiği güzel şeylerdir. Şimdi yeni çıkan bazı insanlar var. Binlerce âlim çıkar hiç birinin sesi duyulmaz, bir tane sapık âlimin sesi çok çıkar. Yok ölüye dua olmaz, yok ölüye hiçbir şey yetişmez... İşte Peygamber Efendimiz’in Hadis-i Şerifi. Yüzlerce hadis-i var, kendisi söylüyor. Akli az olan insanlar onları dinler. Yok, öyle bir şey yok. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bütün hadislerinde ananıza, babanıza, mevtalarınıza muhakkak hayır dua edin diyor. Onlara en büyük hediye duadır, onların namına verilen sadakadır diye söylüyor.

İLMİ GİZLEMEMEK

٤٥٤٧ - مَا آتَى اللَّهُ تَعَالَى عَالِمًا عِلْمًا إِلَّا أَخَذَ عَلَيْهِ الْمِثَاقَ أَنْ لَا يَكْتُمَهُ*
(ابن نَظِيفٍ فِي جَزْئِهِ وَابْنِ الْجَوْزِيِّ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ)

“Allah hangi âlime bir ilim verdi ise, onu yani ilmi insanlardan gizlememek için mutlaka ondan kesin bir söz almıştır.” : Yani bir şey bilip de söylemeyen âlim büyük bir vebal altındadır. Bildiğini herkese öğretmeye memurdur.

SULTANDAN GELEN

٤٥٤٨ - مَا آتَاكَ اللَّهُ مِنْ أَمْوَالِ السُّلْطَانِ مِنْ غَيْرِ مَسْئَلَةٍ وَلَا إِشْرَافٍ فَكُلْهُ
وَتَمَوَّلْهُ* (حم عن ابى الدرداء)

“Sultanın mallarından sen istemeden bir şey verilirse onu al ve ye.” :

Sana sultandan hediye gelince; “Acaba bu nereden geldi? Acaba helal midir, haram mıdır?” diye o kadar da sormaya gerek yok. Sultandan hediye geldiyse onu al ve ye. Sen sormadın, Sultandan dilenmedin, sana hediye gelmiş.

KENDİLİĞİNDEN

٤٥٤٩ - مَا أَبَالِي مَا آتَيْتُ إِنْ أَنَا شَرِبْتُ تَرِيَّا قًا أَوْ تَعَلَّقْتُ تَمِيمَةً أَوْ قُلْتُ
الشَّعْرَ مِنْ قَبْلِ نَفْسِي* (حم د طب عن ابن عمرو)

“Kendiliğimden tiryak içerse, muska takarsam, yahut şiir söylersem, Allah korusun başıma bir şey gelebilir.” : Yani kendi nefsinden yapması iyi değil. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) hiçbir şeyi kendi nefsinden söylememiş, içmemiş, yapmamış.

KOMŞULUK

٤٥٥٠ - مَا آمَنَ بِي مَنْ بَاتَ شَبَعَانًا وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ بِهِ*
(بر طب عن انس)

“Komşusu açken, bilerek tok yatan kişi bana gerçekten iman etmiş olamaz.” :

İmanın dereceleri çoktur. Kişi komşusu açken bilerek ona bir şeyler vermezse imanı yoktur. Müslüman olabilir de mü’min olamaz. Mü’min daha yüksek mertebedir.

BİR MİLYON MELEK

٤٥٥١ - مَا آتَيْتُ الرُّكْنَ الْيَمَانِيَّ إِلَّا لَقِيتُ عِنْدَهُ أَلْفَ أَلْفِ مَلَكٍ لَمْ يَحْجُوا
قَبْلَ ذَلِكَ* (الديلمى عن ابى هريرة)

“Rükn-i Yemanî’ye geldiğim zaman,” : Kâbe’nin Yemen tarafına bakan köşesine, Yemen köşesi manasına gelen Rükn-i Yemanî derler.

“ilk defa hacceden bir milyon melek ile karşılaştım.” : Peygamber Efendimiz (s.a.v.) her döndüğü zaman daha önce hiç hacca gelmemiş melekler görmüş. Bir milyon yeni melek haccediyor. Yani daima milyonlarca melek haccediyor.

ÇOBAN

٤٥٥٢ - مَا أَتَقَاهُ مَا أَتَقَاهُ مَا أَتَقَاهُ رَاعِي غَنَمٍ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ بَلْ يُقِيمُ فِيهَا
الصَّلَاةَ* (طب عن أبي امامة)

“Dağ başında koyun güderken orada namaz kılan çoban takvanın doruğuna ulaşmıştır.”

NEDAMET MECLİSİ

٤٥٥٣ - مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فَتَفَرَّقُوا عَنْ غَيْرِ ذِكْرِ اللَّهِ إِلَّا كَأَنَّمَا تَفَرَّقُوا عَنْ
جِيْفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ ذَلِكَ الْمَجْلِسُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً* (حم عن أبي هريرة)

“Bir cemaat bir yerde toplanıp da Allah’ı anmadan ayrılırlarsa, eşek leşine toplanıp ayrılmış gibi olurlar.” : Yani pis bir kokudan başka bir şey elde edemezler.

“Bu meclis ayrıca onlar için kıyamette bir nedamet vesilesi olur.” : Kıyamet günü hem pis bir meclis oldu hem de boşuna gitti diye hasret ederler. Onu boşuna harcadık diye pişman olurlar.

ZİKİR MECLİSİ

٤٥٥٤ - مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ عَلَى ذِكْرِ اللَّهِ حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ*
(رزق الله التميمي عن أبي بكر بن الحرث وابن النجار عن عبيد الله التميمي)

“Bir kavim zikir üzere bir araya gelirse, onları melekler ziyaret eder ve rahmet kendilerini sarar.” : Zikir meclisleri az önce söylediğimiz meclisin tam tersidir.

ŞEYTANIN OYUNCAĞI

٤٥٥٥ - مَا اجْتَمَعَ ثَلَاثَةٌ فِي حَضْرٍ أَوْ بَدْوٍ لَا تُقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا
اسْتَجُوذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ* (كر عن ابن عمر)

“Şehirde veya köyde üç kişi bir araya gelip de namaz kılmazlarsa, şeytan onların haklarından gelir. Onları avucunun içinde oynatır.” : Namazsız, niyatsız insanlar “Ne için işlerim rast gitmiyor?” diye sorarlar. Şeytan tabi ki senin hiçbir işinin rast gitmesini istemez.

MUHAMMED İSMİ

٤٥٥٦ - مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ قَطُّ فِي مَشُورَةٍ مَعَهُمْ رَجُلٌ اسْمُهُ مُحَمَّدٌ لَمْ يُدْخِلُوهُ فِي مَشُورَتِهِمْ إِلَّا لَمْ يُبَارِكْ لَهُمْ فِيهِ* (عد كر عن على قال عد غير محفوظ وقال ابن الجوزى موضوع)

“Beraberlerinde Muhammed adında biri olup da onu aralarındaki konuşmalarına katmayan topluluğun o toplantısında hayır ve bereket olmaz.” :

Yani Muhammed ismi mübarek bir isim olduğu için, aynı mecliste olup da onu dışarlarsa hiç bir bereket olmaz. Bir çocuğa Muhammed adını koyduğunuzda evde de o çocuğa daha fazla hürmet etmek lazım. Bu hususa dikkat etmek lazım. Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) hürmetine, nerede olursa olsun o şahsa daha fazla hürmet etmek lazım.

CEMAATTE RAHMET

٤٥٥٧ - مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ* (د عن ابى هريرة)

“Bir cemaat Allah'ın evlerinden (camilerden) birinde toplanıp, Allah'ın kitabını okuyarak aralarında müzakere ederlerse, mutlaka onlara sekinet (huzur) iner. Kendilerini baştan aşağı rahmet sarar. Kendilerini melekler de ziyaret eder ve onları katında bulunan meleklerine karşı överler.”

Yani Allah (c.c.) hayırlı, Allah yolunda olan cemaati sever. Allah kelamını konuşup, anlayan insanlara bu cemaat huzur olur. Kendilerine baştan aşağı Allah'ın rahmeti iner. Allah'ın rahmeti en güzel şeydir. Rahmet sokakta, pazarda satın alınmaz. Allah verirse veriyor.

UMUT VE KORKU

٤٥٥٨ - مَا اجْتَمَعَ الرَّجَاءُ وَالْخَوْفُ فِي قَلْبِ مُؤْمِنٍ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ الرَّجَاءَ وَآمَنَهُ الْخَوْفَ* (هب عن سعيد بن المسيب)

“Bir mü'min kalbinde reca (umut) ve havfi (korkuyu) bir arada bulundurursa, mutlaka Allah ona umduğunu verir, korktuğundan da emin kılar.”

UHUD KADAR ALTIN

٤٥٥٩ - مَا أَحَبُّ أَنْ لِي أَحَدًا ذَهَبًا أَمُوتُ يَوْمَ أَمُوتُ وَعِنْدِي مِنْهُ دِينَارٌ أَوْ نِصْفُ دِينَارٍ إِلَّا أَنْ أُرْصِدَهُ لِعَزِيمٍ دَائِنٍ* (حم والدارمی عن ابی ذر)

Öldüğüm gün, Uhud kadar altınım olsa yanımda ondan bir veya yarım dinar bulunmasını istemem. Ancak borcumu kapatmak için olursa başka.” :

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) öleceği vakit Uhud dağı kadar altını olsa hepsini infak eder, dağıtır. Ancak bir borç olursa, onu ödemek için yanımda o borç kadar tutardım diyor. Yani Peygamber Efendimiz (s.a.v.) dünyada para bırakıp da ahirete gitmek istemedi. Hep ahiret için harcadı, insanlara sadaka verdi, zekât verdi, hediyeler verdi.

FAİZ

٤٥٦٠ - مَا أَحَدٌ أَكْثَرَ مِنَ الرَّبِّبَا إِلَّا كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِ إِلَى قِلَّةٍ* (ه عن ابن مسعود)

“Faiz alışverişi yapan kimsenin sonu mutlaka yoksulluğa düşmektir.”

KARDEŞLİK

٤٥٦١ - مَا أَحَدَثَ رَجُلٌ أَخًا فِي اللَّهِ تَعَالَى إِلَّا أَحَدَثَ اللَّهُ لَهُ دَرَجَةً فِي الْجَنَّةِ* (ابن ابی الدنيا فی کتاب الاخوان عن انس)

“Kim Allah yolunda kardeş edinirse, Allah onun için cennette bir derece hazırlar.” :

Mü'minler kardeştir. Ahiret kardeşim deniyor. Bizim Türklerde o söz var. Ahiret kardeşim diye bazı insanları ahretlik kardeş yapıyorlar. Böyle kardeşlik olunca derecesi de yüksek oluyor.

BİDAT

٤٥٦٢ - مَا أَحَدَثَ قَوْمٌ بَدْعَةً إِلَّا رُفِعَ مِثْلُهَا مِنَ السُّنَّةِ* (حم عن غزید بن الحرث)

“Bir kavim kötü bir bidat ihdas ederse, ihdas ettiği bidat tutarında sünnet ortadan kalkar.” : Yani sünnette olmayan kötü bir şey yaparsa o bidattır. Ona ceza olarak da Allah onların arasından bir sünneti kaldırır.

MÜKÂFAT VE AZAP

٤٥٦٣ - مَا أَحْسَنَ مُحْسِنٍ مِنْ مُسْلِمٍ وَلَا كَافِرٍ إِلَّا أَثَابَهُ اللَّهُ تَعَالَى قِيلَ مَا
أَثَابَهُ الْكَافِرِ قَالَ إِنْ كَانَ قَدْ وَصَلَ رَحِمًا أَوْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ أَوْ عَمِلَ حَسَنَةً
أَثَابَهُ اللَّهُ الْمَالَ وَالْوَلَدَ وَالصَّحَّةَ وَأَشْبَاهُ ذَلِكَ قِيلَ وَمَا أَثَابَهُ فِي الْآخِرَةِ قَالَ
عَذَابًا دُونَ الْعَذَابِ وَقَرَأَ آدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ * (ك بر هب عن ابن
مسعود)

“Müslüman olsun, kâfir olsun, iyilikte bulunanlara Allah mutlaka karşılığını verir.”

Sahabeler “Kâfire karşılık nasıl verilir?” diye sordular. : Yani bu kâfirdir, Allah bunu nasıl mükâfatlandırır diye sordular.

“Eğer akrabayı ziyaret ederse, sadaka verirse, yahut hayırlı bir işte bulunursa Allah ona, mal, evlat, sıhhat ve buna benzer şeyleri vererek karşılık vermiş olur.” buyurdu. : İman etmezse Allah Azze ve Celle dünyada onun karşılığını verir.

“Peki ahirette ona ne verir?”

“Ahirette ona azaptan sonra yine azap verir.” buyurdu. : Çünkü iman etmemiş. Allah ve Hz. Peygamber’e iman etmeyince kâfir sayılır ancak dünyada onun mükâfatını alır. Allah’a iman ederse ahirette de alır.

(Efendimiz (s.a.v.)) “Âl-i Firavunu azabın en şiddetlisine sokun.” ayetini okudu.

VAKIF

٤٥٦٤ - مَا أَحْسَنَ عَبْدٌ عَبْدًا أَوْ عَبْدًا عَبْدًا إِلَّا أَحْسَنَ اللَّهُ الْخِلَافَةَ عَلَى تَرْكِتِهِ * (ابن
المبارك عن ابن شهاب مرسلًا والديلمي عن انس)

“Kul güzel bir vakıfta bulunursa, Allah onun soyundan o vakfettiği şeyin daha hayırlısını verecek birisini ihsan eder.” :

Vakıf İslam’da güzel şeydir. Kıyamete kadar vakfediyorlardı. Onun için bu Peygamber Efendimiz’in de hadisine mazhar oluyor.

PEYGAMBER SEVGİSİ

٤٥٦٥ - مَا اخْتَلَطَ حُبِّي بِقَلْبِ عَبْدٍ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جَسَدَهُ عَلَيَّ النَّارِ * (ابو نعيم عن ابن عمر)

“Benim sevgim bir kulun kalbine girerse, Allah onun cesedini mutlaka ateşe yasak eder.” :

Onun için bu konuyu sık sık söylüyoruz. Bizim ehli sünnet vel cemaat inancımız budur. Tarikat ve şeriat bunu gösterir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’i ilk başta sevmemiz Allah’ın emridir. Peygamber Efendimiz’in sevgisi herkese farzdır. O’nu sevmeyen zaten şefaatten mahrum olur. Artık cehenneme mi gider, nereye gider Allah bilir. Ama Peygamber Efendimiz’in (s.a.v.) sevgisi bir insanın kalbinde varsa ateşe girmez diyor.

KORKULUR

٤٥٦٦ - مَا أَخَشَى عَلَيْكُمُ الْفَقْرَ وَلَكِنِّي أَخَشَى عَلَيْكُمُ التَّكَاثُرَ وَمَا أَخَشَى عَلَيْكُمُ الْخَطَاءَ وَلَكِنِّي أَخَشَى عَلَيْكُمُ التَّعَمُّدَ * (ك ه ب عن أبي هريرة)

“Hakkınızda fakirlikten korkmam, (mal ve evlat) çokluğu ile övünmenizden korkarım.” :

Fakir insan fazla övünemez ama malı veya evladı çok olduğu vakit böbürlenene, kibirlenene, bunlarla övünen insan için korkulur. Çünkü bunlar kendisinden değildir. Her şey Allah’tandır. Övünecek bir şey yok, şükretmek lazım.

“Hakkınızda hatadan korkmam, teammüden (kasten yaptığınız şeylerden) korkarım.” :

Herkes hata yapar. Bilerek yaparsanız o vakit korkarım, çünkü günahıdır. Herkes hata yapar, Allah affeder. Allah hepimizi affetsin. İnsanoğlu hata yapar. Allah da Gafur, Rahimdir, bağışlayıcıdır. Allah hepimizi affetsin, günahlarımızı affetsin.

Sadaka Resûlullah fî mâkâl ev kemâkâl

Ve Min Allahu Tevfik

El Fatiha